

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010510
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010510.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészáros, v trestnej veci proti obžalovanej R. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2014, o odvolaní obžalovanej R. Y. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. augusta 2013, sp. zn. 3T/148/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná R. Y., nar. XX.XX.XXXX

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanej pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.08.2013, sp. zn. 3T/148/2013 bola obžalovaná R. Y. uznaná vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že i napriek tomu, že jej bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/1/2013 zo dňa 11.1.2013, právoplatným 24.1.2013, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 14 mesiacov, dňa 17.5.2013 o 08.00 hodine viedla po ceste I/64 v meste Nováky, okres Prievidza, smerom do Prievidze osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, evidenčné číslo U.-XXX Q..

Za to bola odsúdená podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň jej bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 22 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadla odvolaním obžalovaná, v ktorom sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 písm. c), § 321

ods. 1 písm. d) Tr. por. a vrátenia veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukazovala na procesné pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Uviedla, že hlavného pojednávania sa nemohla zúčastniť, nakoľko jej to nedovoľoval jej zdravotný stav a svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní riadne a včas ospravedlnila dňa 27.08.2013, kedy podala na okresnom súde potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Z ničoho nevyplýva, že by sa hlavného pojednávania nechcela zúčastniť, naopak na podateľni súdu uviedla, že skončenie práceneschopnosti na súd bezodkladne oznámi, čo aj učinila po skončení práceneschopnosti dňa 16.09.2013. Podľa jej názoru, vzhľadom k vyššie uvedenému, ak súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti, porušil jej práva na obhajobu. Sama mala eminentný záujem na hlavnom pojednávaní predložiť dôkazy a vyjadriť sa k okolnostiam, ktoré by mali vplyv na druh a výmeru trestu. Napokon prvostupňový súd porušil zákon v ustanovení § 38 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu. Na okolnosť, že bola už odsúdená Okresným súdom Partizánske rozsudkom sp. zn. OT/1/2013 zo dňa 11.01.2013, nemohol súd prihliadať ako na prirážajúcu okolnosť, nakoľko táto je zákonným znakom trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. S poukazom na uvedené žiadala zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné. Podľa jej názoru zákonné podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej boli splnené, a taktiež súd prvého stupňa správne vyhodnotil všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie o treste.

Obžalovaná uviedla, že ľutuje toho, čo sa stalo. Chcela by požiadať, ak by bolo možné, uložiť jej iný trest ako nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na skutočnosť, že v súčasnosti sa stará o 17-ročnú dcéru bývajúcu s ňou v spoločnej domácnosti a ktorá študuje. V prípade, že by musela nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, prišla by o prácu, nemal by kto platiť byt a starať sa o dcéru. Jej bývalý manžel neplatí žiadne alimenty a nevie, kde sa v súčasnosti nachádza.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovanej krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a dospel k nasledujúcim záverom.

V prvom rade je nutné uviesť, že odvolanie obžalovanej vo vzťahu k procesným pochybeniam súdu prvého stupňa nie je dôvodné a prvostupňový súd mal splnené zákonné podmienky na konanie hlavného pojednávania v zmysle § 252 ods. 2 Tr. por. v jej neprítomnosti. Z trestného spisu vyplýva, že obžaloba bola obžalovanej dňa 12.08.2013 riadne doručená, na pojednávanie bola včas a riadne predvolaná a súčasne upozornená na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti (č.l. 52-53), obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátanom vyšetrovaní a tiež ako obvinená bola upozornená na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetovania alebo skrátaného vyšetovania. Osobitne bola v predvolaní súdu písomne poučená podľa § 120 ods. 2 Tr. por. o tom, že v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Obžalovaná síce dňa 27.08.2013 osobne doručila na súd fotokópiu o dočasnej pracovnej neschopnosti, na ktorej je rukou dopísané ospravedlnenie, že sa na hlavné pojednávanie dňa 28.08.2013 z dôvodu práceneschopnosti nedostaví, avšak nežiadala v tej súvislosti o odročenie hlavného pojednávania a tiež nepredložila vyjadrenie ošetrojúceho lekára v zmysle citovaného ustanovenia § 120 Tr. por., že jej zdravotný stav neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní. Preto samosudkyňa správne rozhodla uznesením o tom, že hlavné pojednávanie vykoná za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej. Ani odvolací súd v tomto postupe nezistil pochybenie a teda ani porušenie práva na obhajobu.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchala obžalovaná R. Y.. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Obžalovaná je zo skutku usvedčovaná výpoveďami svedkov L. L., JUDr. L. Q., listinnými dôkazmi, a to výpismi z evidenčnej karty vodiča, trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. OT/1/2013 zo dňa 11.01.2013, právoplatným 24.01.2013, ale tiež samotnou výpoveďou a priznaním R. Y.. Odvolací súd sa v plnej miere stotožnil so skutkovými závermi prvostupňového súdu, pričom s ďalším podrobným odôvodnením týkajúcim sa hodnotenia dôkazov a ustálenia skutkového stavu odvolací súd v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Taktiež vo vzťahu k právnomu posúdeniu konania obžalovanej prvostupňový súd postupoval správne. Obžalovaná konaním ustáleným v skutkovej vete napadnutého rozsudku nepochybne naplnila znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Napokon krajský súd preskúmajúc napadnutý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa zistil, že okresný súd pri jeho ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanovením § 34 ods.1,4 Tr. zák., prihliadol na spôsob spáchania činu jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a. Pokiaľ však ide o predchádzajúce odsúdenie obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, č.k. OT/1/2013, toto prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko tomu bráni ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. a v tomto smere je nutné prisvedčiť odvolaniu obžalovanej. O osobe obžalovanej bolo zistené, že v mieste bydliska má dobrú povesť, bola však opakovane postihovaná v priestupkovom konaní pre porušenie pravidiel cestnej premávky. V minulosti bola súdne trestaná citovaným trestným rozkazom zo dňa 11.01.2013, ktorým jej bol za rovnakú trestnú činnosť uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 14 mesiacov, pričom prejednávaného skutku sa dopustila v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia. Uvedená skutočnosť v zásade odôvodňuje uloženie nepodmienečného trest odňatia slobody. Odvolací súd však po zhodnotení všetkých kritérií pre ukládanie trestu dospel na rozdiel od okresného súdu k názoru, že účel trestu bude splnený aj uložením peňažného trestu spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a nie je potrebné na obžalovanú vplývať nepodmienečným trestom odňatia slobody. Vzal pritom do úvahy nielen priznanie obžalovanej k činu a skutočnosť, že svoje konanie úprimne oľutovala, pričom vyjadrila snahu v budúcnosti viesť riadny život, hodnotenie jej osoby a okolnosti prípadu, ale tiež osobné pomery obžalovanej, ktorá je rozvedená, sama sa stará o výživu a výchovu svojej sedemnásťročnej študujúcej dcéry a v prípade, že by musela nastúpiť výkon trestu, prišla by o prácu a nemal by kto platiť byt a starať sa o dcéru, pretože manžel obžalovanej neplatí alimenty a obžalovaná ani nevie kde sa nachádza. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam a tiež s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, možno v prejednávanom prípade výnimočne uložiť obžalovanej peňažný trest a to vo výmere 300,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil jej podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac. Aj takýmto trestom spolu s uloženým trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 22 mesiacov, ktorý bol napadnutým rozsudkom uložený správne a zákonne, preto ho odvolací súd nerušil a zostal týmto nedotknutý, bude podľa názoru odvolacieho súdu splnený jeho účel.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a dôvody rozhodol odvolací súd z podnetu podaného odvolania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.